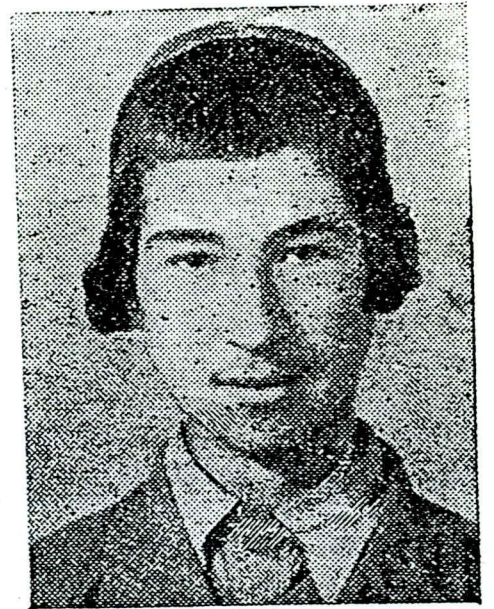

רוזנפלד בן-ציון

בן משה-דוב ופייגה. נולד בתרפ"ד בעיר קרמנצ'וג שבאוקראינה. למד בבית-ספר עממי ולימודי יהדות במחתרת, וכשעלה בתשרי תרצ"ו עם בית הוריו לארץ המשיך בהצלחה את לימודיו ב"תלמוד-תורה", ואחר-כך ב"ישיבה". מתוך כורח חמרי עבר לעבודת ליטוש יהלומים בנתניה ושם שמר על מסורת בית אביו ולא השחית את פאותיו וזקנו. בשעת השביתה הגדולה של עובדי היהלומים הקים בשכונת קרית-

משה בירושלים קיוסק וסניף "תנובה" והתכוון לבסס את עסקו, כדי שיוכל להיות לעזר להוריו לכשימקנו ולא יוכלו להמשיך בעבודתם הקשה. בחורף תש"ח התיצב לשירות המולדת ונלחם במסירות נפש להגנת ירושלים, היתה לו אפשרות להסתדר בתפקיד לא-קרבי, אך הוא דחה אותה בלי כל היסוסים, בנימוק פשוט, כפי שהסביר לגיסו: "מה התועלת בהליכתי לשירות אחר? הלא ממילא יצטרכו לשלוח לחזית איש אחר במקומי, ואם כן למה החילופין?" בשעת צאת הבריטים השתתף

בכיבוש סביבת בית-החולים האיטלקי ואחר-כך בכיבוש שכונת מוצררה
והגנתה. היה תמיד מוכן להילחם ולהגן, יומם ולילה, בימי חול ובשבתות.
פעם נפצע קל בגופו ובפניו מרסיסי פגזים, חבש את עצמו וחזר לעמדתו
ובבית לא סיפר על כך. התזיק אצלו תמיד ספר תהילים להפיל תחינה
בשעות הפנאי בעד העם, הארץ והעיר, וספר "תיקון הברית" לשמירת
טהרת הנפש והמתחשבה. שני ספרים אלה נמצאו בכיסיו כשנפגע בחזהו
ובשדרתו מכדורי צלף ליד הקונסוליה החבשית, בשובו לעמדתו עם תום
ההפוגה הראשונה, ביום 9.7.1948. בבית-החולים עוד הביע רצון לחיות
ולהמשיך במלחמה, אך אחרי שעות מספר יצאה נשמתו בטהרה על
שולחן-הניתוחים. היה קבור בשייך-באדר א'. ביום כ"ה באלול תש"י
(7.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.